

The Character of Prayer

Dr. Deborah Geller

Eliyahu – Prayer for the Individual (I Kgs 17:17-24)

1. Devarim Rabbah 2:1

(א) וְאֶתְחַנֵּן אֶל יְקוֹק ... אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן עֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת נִקְרָאת תְּפִלָּה, וְאֵלוֹ הֵן: שְׁוֹעָה, צְעָקָה, נְאֻקָּה, רִנָּה, פְּגִיעָה, בְּצוּר, קְרִיאָה, נְפִיל וּפְלִיל וְתַחֲנוּנִים. ... בְּצוּר וְקְרִיאָה, דְּכַתִּיב (תהלים יח, ז): בְּצוּר לִי אֶקְרָא יְקוֹק. ...
 ... Rabbi Yochanan said there are ten types of speech that are called prayer, and these are they: crying out, shouting, groaning, singing, whispering, crying, a broken heart, supplication, and beseeching... Whispering and calling out, as it is said, 'In my distress, I called upon the Lord' (Psalms 18:7). ...

Eliyahu – Prayer for the Nation (I Kgs 18:15-39)

2. Hirsch, Genesis, p. 116-7

'קרא בשם ה' literally: to call in the name of God, i.e. to summon people in the name of God, to challenge them in the name of God... its object ... the recognition, i.e. the devotion and submission to the Divine Will...

3. Comparison of Eliyahu's prayers:

	Prayer for the Individual (ch. 17)	Prayer for the Nation (ch. 18)
Part 1	(כ) וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי יְקוֹק וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֱלֹהֵי הַגֹּם עַל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֲנִי מְתַגּוֹרֵר עִמָּה הִרְעוֹת לְהַמִּית אֶת־בְּנֵיהֶם:	(לו) וַיְהִי וּבְעֻלּוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִנְדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ (ובדבריד) [ובדברך] עֲשִׂיתִי אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
Part 2	(כא) וַיִּתְמַדַּד עַל־הַיְלֵד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי יְקוֹק וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֱלֹהֵי תְּשֻׁבָה נָא נַפְשֵׁי־הַיְלָד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ:	(לז) עֲנֵנִי יְקוֹק עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְקוֹק הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסַּבֵּת אֶת־לִבָּם אַחֲרָנִית:

Elisha – Prayer for the Individual (II Kgs 4:8-37)

4. The nature of Elisha's prayer

a. Ralbag on II Kings 4:33

ויסגור הדלת בעד שניהם. ר"ל שלא היו בבית כי אם שניהם כי לא רצה שיהיה שם שום אדם כדי שתהיה שם תפלתו יותר שלימה ...

Meaning that there was no one in the house except the two of them, for he did not want anyone there so that his prayer could be more perfect...

b. Radak on Psalms 101:2

(ב) אתהלך בתום לבבי בקרב ביתי. האדם הנותן כל לבו לחשב בדבר הולך בביתו אחת הנה ואחת הנה: One who thinks about a matter with his full heart paces back and forth in his home.

c. Haamek Davar on Genesis 35:13

ויעל מעליו אלקים במקום אשר דבר אתו. ... דמי שהוא שקוע בהתבודדות מתהלך אנה ואנה. כענין דכתיב באלישע במלכים ב' ד' וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה וגו' ...

What is the meaning of you will die and you will not live? This repetition means: You will die in this world, and you will not live, you will have no share, in the World-to-Come. Hezekiah said to him: What is all of this? For what transgression am I being punished?

Isaiah said to him: Because you did not marry and engage in procreation.

Hezekiah apologized and said: I had no children because I envisaged through divine inspiration that the children that emerge from me will not be virtuous. Hezekiah meant that he had seen that his children were destined to be evil. In fact, his son Menashe sinned extensively, and he thought it preferable to have no children at all. Isaiah said to him: Why do you involve yourself with the secrets of the Holy One, Blessed be He? That which you have been commanded, the mitzva of procreation, you are required to perform, and that which is acceptable in the eyes of the Holy One, Blessed be He, let Him perform, as He has so decided.

9. Radak on II Kgs 20:2

אל הקיר - כדי לכוון לבו בתפלה...

In order to direct his heart in prayer

10. When did Chizkiyahu get sick and pray?

- a. בַּיָּמִים הָהֵם (20:1)
- b. וּמִכֶּרֶךְ מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲצִילָךְ. (20:6)
- c. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בַּיִת יְקוֹק (20:5)
- d. וּגְבוּתִי עַל-הַקֵּיר הַזֶּה אֶת לְמַעַנִּי וּלְמַעַן דָּגַד עַבְדִּי (20:6 & 19:34)
- e. Rashi on II Kgs 20:1

בַּיָּמִים הָהֵם. שְׁלֹשָׁה יָמִים לִפְנֵי מַפְלֹתוֹ שֶׁל סַנְחֵרִיב.

In those days. [This occurred] three days before Sancheiriv's downfall.

f.

Prayer for the Individual (ch. 20)	Prayer for the Nation (ch. 19)
(ה) שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל-חֲזַקְיָהוּ נְגִיד־עַמִּי כִּי-אָמַר יְקוֹק אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שְׂמַעְתָּ אֶת-תַּפְלֹתֶיךָ רַחֲמֵינוּ אֶת-דַּמְעֹתֶיךָ הַנְּגִי רַחֵם לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בַּיִת יְקוֹק:	(טז) הִטָּה יְקוֹק אֶת-אֲזָנָיו וַיִּשְׁמַע קוֹל עֲבָדָיו וַיִּרְאֶה וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבַר סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחַרְוֵה אֱלֹהִים חַי:

Daniel – Prayer for the Individual (Dan 2:17-24)

11. Daniel 2:17-24

(יז) אָזָּן דְּנִיָּאל לְבִיתָהּ אֵל וְלִחְנֻנָּהּ מִשָּׂאֵל וְעִזְרָתָהּ חֲבָרוּהִי מִלְתָּא הִוְדַע: (יח) וְרַחֲמִין לְמַבְעָא מִן-קַדְמָא אֱלֹהֵי שָׁמַיָא עַל-רִנָּתָא דְנָה דִּי לֹא יְהוּבְדוּן דְנִיָּאל וְחֲבָרוּהִי עַם-שָׂאֵר חַפְיָמִי בְּכָל: (יט) אָזָּן לְדִנְיָאֵל בְּחֻזָּא דִּי-לִילְיָא רִנָּתָא גַלְיָ אָזָּן דְנִיָּאל בְּרַחֵם לְאֱלֹהֵי שָׁמַיָא: (כ) עָנָה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמָה דִּי-אֱלֹהֵא מְבָרַךְ מִן-עֲלָמָא וְעַד-עֲלָמָא דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵה-הִיא: (כא) וְהוּא מַה-שָּׂנֵא עֲדַנְיָא וְזַמְנֵיָא מַה-עֲדָה מַלְכִין וּמַה-קִּים מַלְכִין יְהֵב חֲכַמְתָּא לְחַפְיָמִין וּמַגְדַּעָא לִידְעֵי בִינָה: (כב) הוּא גַלְא עַמִּיקְתָּא וּמְסַרְתָּא יַדְעָ מַה בְּחֻשׁכָּא (וּגְהִירָא) [וּגְהִירָא] עֲמָה שָׂרָא: (כג) לָךְ אֱלֹהֵי אֲבֹהֵי מְהוּדָא וּמְשַׁבַּח אֲנָה דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָא יְהִבְתָּ לִּי וְכַעַן הוֹדַעְתָּנִי דִּי-בְעִינָא מִן-דִּי-מַלְתָּ מִלְכָּא הוֹדַעְתָּנָא: (כד) כָּל-קַבְלָה דְנָה דְנִיָּאל עַל עַל-אַרְיֹוֹן דִּי מְנִי מִלְכָּא לְהוּבְדָה לְחַפְיָמִי בְּכָל אֵל וּכְן אָמַר-לָהּ לְחַפְיָמִי בְּכָל אֶל-תְּהוּבְדוּ הַעֲלֵנִי קַדְמָא מִלְכָּא וּפְשָׂרָא לְמִלְכָּא אֲחִנָּא: {ס}

(17) Then Daniel went to his house and informed his companions, Hananiah, Mishael, and Azariah, of the matter, (18) that they might implore the God of Heaven for help

regarding this mystery, so that Daniel and his colleagues would not be put to death together with the other wise men of Babylon. (19) The mystery was revealed to Daniel in a night vision; then Daniel blessed the God of Heaven. (20) Daniel spoke up and said: “Let the name of God be blessed forever and ever, For wisdom and power are His. (21) He changes times and seasons, Removes kings and installs kings; He gives the wise their wisdom, And knowledge to those who know. (22) He reveals deep and hidden things, Knows what is in the darkness, And light dwells with Him. (23) I acknowledge and praise You, O God of my fathers, You who have given me wisdom and power, For now You have let me know what we asked of You; You have let us know what concerns the king.” (24) Thereupon Daniel went to Arioch, whom the king had appointed to do away with the wise men of Babylon; he came and said to him as follows, “Do not do away with the wise men of Babylon; bring me to the king and I will tell the king the meaning!”

Daniel – Prayer for the Nation (6:11; 9:1-19)

12. Daniel 6:11

(יא) וְדָנִיֵּאל פָּדַי יָדָע דִּיר־רִשְׁמִים פְּתָבָא עַל לְבִיטָה וְכִינּוּן פְּתִיתָן לֵה בְעֵלִיתָה נְגַד יְרוּשָׁלַם וְזַמְנִיו תְּלִתָה בְיוֹמָא הַזֶּה | פְּרָה עַל-בְּרִכּוֹהִי וּמְצִלָּא וּמוֹדָא קְדָם אֱלֹקָה פְּלִי-קַבְּל דִּיר־הֵנָּה עֲבָד מִן-קְדַמַת דְּנָה: {ס}

(11) When Daniel learned that it had been put in writing, he went to his house, in whose upper chamber he had had windows made facing Jerusalem, and three times a day he knelt down, prayed, and made confession to his God, as he had always done.

13. Jeremiah 29:10-14

(י) כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי מְלֵאֹת לְבַבְךָ שְׂבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקַּמְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת-דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהַשְׁיִב אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה: (יא) כִּי אֲנֹכִי יִדְעֵתִי אֶת-הַמַּחְשְׁבֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם-יְהוָה מִחֻשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לַתַּת לְכֶם אַחֲרָיִת וְתִקְוָה: (יב) וְקִרְאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּתֶם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם: (יג) וּבְקִשְׁתֶּם אֹתִי וּמְצִאתֶם כִּי תִדְרָשְׁנִי בְכָל-לְבַבְכֶם: (יד) וְנִמְצָאתִי לְכֶם נְאֻם-יְהוָה וְשָׁמַעְתִּי אֶת-שְׁבוֹתְכֶם [שְׁבוֹתְכֶם] (שְׁבוֹתְכֶם) וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם וּמִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם נְאֻם-יְהוָה וְהִשְׁבֵּיתִי אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם:

(10) For thus said GOD: When Babylon’s seventy years are over, I will take note of you, and I will fulfill to you My promise of favor—to bring you back to this place. (11) For I am mindful of the plans I have made concerning you—declares GOD—plans for your welfare, not for disaster, to give you a hopeful future. (12) When you call Me, and come and pray to Me, I will give heed to you. (13) You will search for Me and find Me, if only you seek Me wholeheartedly. (14) I will be at hand for you—declares GOD—and I will restore your fortunes. And I will gather you from all the nations and from all the places to which I have banished you—declares GOD—and I will bring you back to the place from which I have exiled you.

14. Jeremiah 7:16

(טז) וְאַתָּה אֲלֵי-תִתְפַּלֵּל | בְּעַד-הָעָם הַזֶּה וְאַל-תִּשָּׂא בְעַדָם רִנָּה וְתִפְלָה וְאַל-תִּפְגַּע-בִּי כִי-אֲיַנְנִי שָׁמַע אֶתְךָ:

(16) As for you, do not pray for this people, do not raise a cry of prayer on their behalf, do not plead with Me; for I will not listen to you.

15. תַּחֲנוּנִים/וְאַתְחַנֵּן

a. Theological Dictionary of the Old Testament, vol. 16, p. 650

“a supplication for mercy or favor – not a formal prayer on a specific occasion, but an expression issuing from an anguished spirit...”

b. Hirsch, Deut., p. 37

“... to make [ones]self worthy of concession [by God]... It is a reflexive action on one’s own inner self in connection with God ...”

16. Daniel’s prayer in light of Solomon’s prayer

Daniel, chapter 9

(יז) ועתה ושמע אלקינו אל־תפלת עבדך ואל־תחנוניו והאר פניך על־מקדשך השמים למען ה': (יח) הטה אלקי אונדך ושמע (פקחה) [פקח] עיניך וראה שממתינו והעיר אשר־נקרא שמה עליה כי לא על־צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניה כי על־רחמיך הרבים: (יט) ה' ושמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה אל־תאחר למענה אלקי כִּי־שמה נקרא על־עירך ועל־עמך:

I Kgs 8

(כח) ופנית אל־תפלת עבדך ואל־תחנונו יקוק אלקי לשמע אליה־הנה ואל־התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: (כט) להיות עיניך פתוחות אליה־בית הנה לילה ויום אל־המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל־התפלה אשר ותפלל עבדך אליה־מקום הנה: (ל) ושמעת אל־תחנונו עבדך ועמה ישראל אשר תפללו אליה־מקום הנה ואתה תשמע אל־מקום שבתך אליה־שמים ושמעת וסלחת...
 (לג) בהנהגה עמה ישראל לפני אויב אשר יחטאו־לך ושבו אליך והודו את־שמי ותתפללו והתחנונו אליך בבית הנה: ...
 (לה) בהעצר שמים ולא־יהיה מטר כי יחטאו־לך ותתפללו אליה־מקום הנה והודו את־שמי ומחטאתם ישוּבוּן כי תענם: (לו) ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמה ישראל כי תורם את־הדָּרָה הטובה אשר ילכו־בה ונתתה מטר על־ארצה אשר־נתתה לעמך לנחלה: ...
 (לח) כל־תפלה כל־תחנונו אשר תהיה לכל־האדם לכל עמה ישראל אשר ידעו או־יש נגע לבבו ופרש פפיו אליה־בית הנה: (לט) ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל־דרכיו אשר תדע את־לבבו כי־אתה ידעת לבדך את־לבב כל־בני האדם: ...
 ... (מב) כי ישמעון את־שמה הגדול ואת־ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא ותתפלל אליה־בית הנה: (מג) אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר־יקרא אליה הנכרי למען ידעו כל־עמי הארץ את־שמי ליראה אתך כעמה ישראל ולדעת כי־שמה נקרא עליה־בית הנה אשר בגייתי: (מד) כי־יצא עמה למלחמה על־אויבו בדרך אשר תשלחם ותתפללו אלי־יקוק דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר־בנתי לשמה: (מה) ושמעת השמים את־תפלתם ואת־תחנונם ועשית משפטם: (מו) כי יחטאו־לך כי אין אדם אשר לא־יחטא ואנספת כם ונתתם לפני אויב ושבו שביהם אל־ארץ האויב רחוקה או קרובה: (מז) והשיבו אל־לבם בארץ אשר נשבו־שם ושבו ותתחנונו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והענינו רשענו: (מח) ושבו אליך בכל־לבבם ובכל־נפשם בארץ אויביהם אשר־שבו אתם ותתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר־בנתי] [בנית] לשמה: (מט) ושמעת השמים מכון שבתך את־תפלתם ואת־תחנונם ועשית משפטם: ...
 (נב) להיות עיניך פתוחות אל־תחנונו עבדך ואל־תחנונו עמה ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך:

17. A look towards personalizing the liturgy

מלכים ב י"ט:ט"ז	דניאל ט:י"ח
(טז) הטה יקוק אונדך ושמע פקח יקוק עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרר אלקים חי:	(יח) הטה אלקי אונדך ושמע [פקח] עיניך וראה שממתינו והעיר אשר־נקרא שמה עליה כי לא על־צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניה כי על־רחמיך הרבים:

18. Pirkei Avot 2:13

(יג) רבי שמעון אומר, הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה. וכשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, שנאמר (יואל ב) כי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב חסד ונתם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך:

(13) Rabbi Shimon said: Be careful with the reading of Shema and the prayer, And when you pray, do not make your prayer something automatic, but a plea for compassion before God, for it is said: “for He is gracious and compassionate, slow to anger, abounding in kindness, and renouncing punishment” (Joel 2:13); And be not wicked in your own esteem.

In Conclusion...

19. Heschel, On Prayer

I pray because I am unable to pray...

Prayer must pervade as a climate of living, and all our acts must be carried out as variations on the theme of prayer...

Every one of us is a cantor; everyone of us is called to intone a song, to put into prayer the anguish of all...

Prayer is meaningless unless it is subversive...

Prayer is private, a service of the heart; but let concern and compassion, born out of prayer, dominate public life...

To pray is to open a door, where both God and soul may enter. Prayer is arrival, for Him and for us...